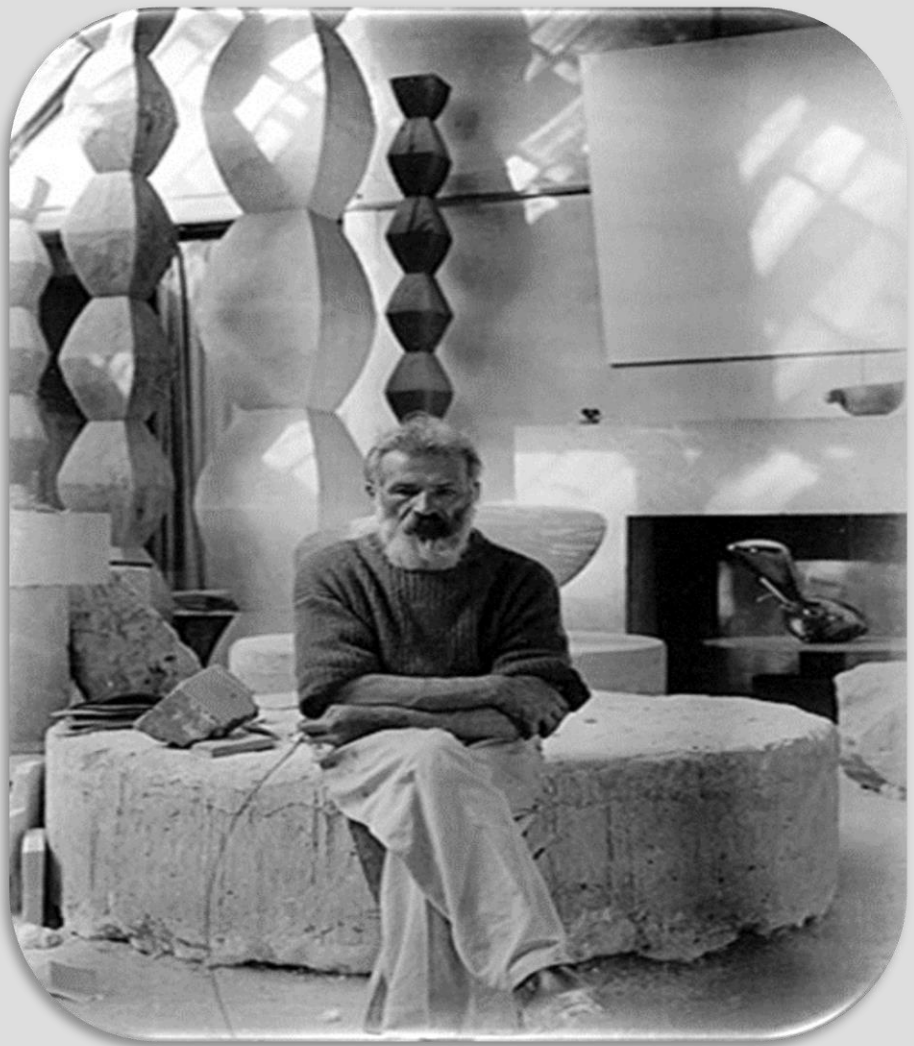

CONSTANTIN BRÂNCUȘI PATRONUL NOSTRU SPIRITUAL

„ Natura zămislește o vegetație vânjoasă care crește drept în sus, de la pământ înspre ceruri. Iată, *Coloana mea fără sfârșit* trăiește într-o grădină frumoasă - din România...

De jos și până sus, ea are aceeași formă și nu îi trebuie nici pedestal și nici soclu – ca să se sprijine; iar vântul nu o va deșradăcina niciodată, căci Ea va rezista pe propriile-i puteri... “

„ Du-te!
îmbrățișează *Columna infinirii*
cu palmele mâinilor deschise.
Apoi, înălțându-ți ochii,
privește-o și vei cunoaște, astfel,
într-adevăr, sinele cerului... “

„Coloanele *Templului sărutului*, sunt rodul unor îndelungi ani de căutări. La început, am tăiat direct în piatră grupul celor două ființe înlănțuite. Iar apoi, după mai multă vreme (peste 30 de ani), m-a purtat, constant, gândul spre eternizarea unei înalte *Porți...*, a unei *Porți* prin care se poate trece *dincolo...* “

„Nu vedeți, oare, acești *ochi*?...

Profilul acestor doi ochi

(uniți - în *Templul sărutului*)?...

Aceste emisfere reprezintă Iubirea.

Ce rămâne oare (din noi) în amintirea celorlalți, după moarte?... Numai amintirea ochilor! și a privirilor! cu care ne-am revelat dragostea, pentru oameni și pentru lume. Ei bine, aceste profiluri ale *Porții sărutului* reprezintă contopirea, prin dragoste, între bărbat și femeie. “

„Eu am făcut piatra să cânte - pentru Umanitate.”

„Acum, la bătrânețe, văd că, în fond, *Masa tăcerii* este o altă, o nouă *Cina cea de taină*... *Linia Mesei tăcerii*... vă sugerează curbura închisă a cercului, care adună, unește și apropie...”

„Spre imensitatea văzduhului" - aceasta este *Pasărea* mea.

Copil fiind, am visat totdeauna că aș fi vroit să zbor printre arbori, spre ceruri. De 45 de ani port nostalgia visului acestuia și continuu să creez *Păsări măiestre*. Eu nu doresc să reprezint *o pasăre*, ci să exprim însușirea în sine, spiritul ei: zborul, elanul... Nu cred că voi putea izbuti vreodată...Dumnezeirea este pretutindeni; și când uiți cu desăvârșire de tine însuși, și când te simți umil,și când te dăruiești.”

„Eu nu am căutat, în toată viața mea, decât *esența* zborului! Zborul - ce fericire!...”

**„ Eu am voit să înalț totul dincolo de pământ.
Cocoșii mei cântă ! Și păsările mele zboară !”**

„ Sculptura mea *Cocoșul* nu mai este cocoș; iar *Pasărea măiastră* nu mai este o pasăre: au devenit simboluri. Eu am căutat mereu naturalul, frumosul primar și direct, nemijlocit și etern!... Doresc ca *Păsările* și *Cocoșii* mei să umple odată întreg Universul și să exprime marea Eliberare!... “

„Eu nu doresc să reprezint în sculpturile mele făpturi terestre - hamali grei - ci ființe înaripate și eliberatoare - și, pentru aceasta, nu ar trebui să glorificăm nicidecum munca în sine sau dificultatea efortului. Acestea rămân cele mai nenorocite dintre lucruri și nu sunt, în definitiv, decât un mijloc, însă până și Creatorul le-a împrumutat, în drumul său.”

„ Între timp, trec zilele, trec anii. Iar eu caut *acea formă* definitivă, nepipăibilă, alunecoasă.“

„M-am sacrificat întotdeauna pe mine însumi. Mi-am lăsat dalta și ciocanul și am șlefuit materia cu propriile-mi mâini. Mi-am lăsat sculpturile să se joace cu cerul și cu oamenii, dovedind lumii că este cu puțință o sculptură a focului.”

„ Existența însăși e plină de atâtea minuni . Florile, copacii, frunzele! Sentimentul de plenitudine, de bucurie întregeste pe om. Este sentimentul de grație pe care ți-l dă iubirea. Oamenii însă nu-l simt întotdeauna. Ceea ce lipsește oamenilor din vremea noastră este dimensiunea cosmică, sentimentul acela al aventurii spiritului dincolo de realitatea imediată.”